

Arrest

nr. 326 787 van 15 mei 2025
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat H. CHATCHATRIAN
Langestraat 46/1
8000 BRUGGE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, op 28 januari 2025 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 23 december 2024 tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 7 maart 2025 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 27 maart 2025.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken N. DENIES.

Gehoord de opmerkingen van verzoekende partij en haar advocaat M. KIWAKANA, die *loco* advocaat H. CHATCHATRIAN verschijnt voor de verzoekende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker verklaart te zijn geboren in het jaar 2002 en de Somalische nationaliteit te hebben.

1.2. Verzoeker dient op 20 oktober 2021 een verzoek om internationale bescherming in.

1.3. Verzoeker wordt op 12 september 2024 gehoord op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het CGVS).

1.4. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) neemt op 23 december 2024 een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing, die de bestreden beslissing uitmaakt, luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaart de Somalische nationaliteit te bezitten en te behoren tot de Habr Gedir clan, subclan Saleban, subsubclan Saleban Farah. U verklaart geboren te zijn op 6 januari 2006 in Ambareso in het district Barawe van de provincie Lower Shabelle, waar u woonde tot aan uw vertrek uit Somalië.

Ter ondersteuning van uw verzoek om internationale bescherming voert u de volgende feiten aan. Vanaf 2018 kwam Al-Shabaab naar uw koranschool om de oudere leerlingen te rekruteren. Eind 2020 kwamen gemaskerde mannen naar uw koranschool en namen u en 5 andere jongens mee in een auto. Jullie werden geblinddoekt en naar een bebost gebied gebracht waar een opleidingskamp gevestigd was, en jullie werden er rondgeleid. Gedurende ongeveer een maand werden jullie er opgeleid met het oog op deelnemen aan de jihad. Toen jullie op een gegeven moment niet gehoorzaamden, werden jullie fysiek mishandeld. In januari 2021 moesten jullie van Al-Shabaab de executies van een spion en een overspelige vrouw bijwonen. Nadat de executies hadden plaatsgevonden op een veld in Ambareso en de toeschouwers terugkeerden naar huis, begaf u zich onder hen en vluchtte u in een willekeurige richting naar een bebost gebied. U overnachtte er, de volgende ochtend kwam u een nomade tegen aan wie u vertelde wat u was overkomen. De nomade kende uw vader en liet u naar hem bellen, u legde de situatie uit en uw vader droeg u op om bij de nomade te blijven terwijl hij uw reis zou regelen. Een neef van uw moeder heeft vervolgens tegen de nomade gezegd dat u nog 1 à 2 dagen bij hem moest blijven terwijl hij een smokkelaar in Mogadishu regelt. Erna bent u in een ezelswagen uit Ambareso gesmokkeld en naar Barawe gebracht vanwaar u met een boot naar Mogadishu bent gegaan. Na uw vertrek werd uw vader door Al-Shabaab bevraagd over uw verblijfplaats, later werd hij door hen meegenomen. Tot op heden weet u niet wat er met uw vader is gebeurd.

Op 9 februari 2021 bent u van Somalië naar Turkije gereisd, waar u tot 6 augustus verbleef. Vervolgens bent u via Wit-Rusland naar Polen gegaan, waar u op 14 augustus werd aangehouden en in een gesloten centrum voor jongeren werd geplaatst. Eind september werd u naar een huis voor minderjarigen overgebracht waar u op eigen initiatief bent weggegaan. U reisde vervolgens via Duitsland naar België waar u op 19 oktober 2021 toekwam en de volgende dag een verzoek om internationale bescherming indiende.

Bij een terugkeer naar Somalië vreest u om gedood te worden door Al-Shabaab.

U legt geen documenten neer ter staving van uw verzoek om internationale bescherming.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

*Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen **niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een gegronde vrees voor vervolging heeft zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève. U maakt evenmin een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, §2, a) of b) van de Vreemdelingenwet aannemelijk.***

*Het CGVS benadrukt vooreerst dat de bewijslast inzake de gegrondheid van een verzoek om internationale bescherming in beginsel op de verzoeker zelf rust. Dit basisprincipe is wettelijk verankerd in artikel 48/6, eerste lid Vw. en wordt uitdrukkelijk erkend door het UNHCR (zie: UNHCR, Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié, Genève, december 2011, § 196), het Hof van Justitie (HvJ, C-465/07, Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, 2009 en HvJ, C-277/11, M.M. t. Ierland, 2012) en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM, Saadi t. Italië, nr. 37201/06, 28 februari 2008, § 129 en EHRM, NA t. Verenigd Koninkrijk, nr. 25904/07, 17 juli 2008, § 111). Het is derhalve in de eerste plaats **uw verantwoordelijkheid en plicht** om de gegevens te verstrekken die nodig zijn voor een correcte beoordeling van de feiten en omstandigheden waarop u zich beroept. Dit neemt niet weg dat de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen voor de bepaling van de relevante elementen van het verzoek met de verzoeker dient samen te werken.*

Deze samenwerkingsplicht in hoofde van het CGVS bestaat er in de eerste plaats in dat het CGVS nauwkeurige en actuele informatie verzamelt over de algemene omstandigheden in het land van herkomst (HvJ, C-277/11, M.M. t. Ierland, 2012, §§ 65-68; EHRM, J.K. e.a. t. Zweden, nr. 59166/12, 23 augustus 2016, § 98). Dit vloeit logischerwijze voort uit het feit dat het doel van de procedure voor de toekenning van

internationale bescherming er in bestaat na te gaan of een verzoeker al dan niet nood heeft aan internationale bescherming, en bij de beoordeling van deze beschermingsnood niet alleen rekening moet worden gehouden met de persoonlijke omstandigheden van de verzoeker, maar ook met algemene omstandigheden in het land van oorsprong op het tijdstip waarop een beslissing wordt genomen (artikel 48/6, § 5 Vw.).

Wat de persoonlijke omstandigheden betreft, spreekt het voor zich en wijst ook het EHRM erop dat een **verzoeker in wezen de enige partij is die in staat is om informatie over zijn persoonlijke omstandigheden te verschaffen**. Bijgevolg rust de bewijslast, voor wat de individuele omstandigheden betreft, in beginsel op de schouders van de verzoeker, die zo spoedig mogelijk alle elementen ter staving van zijn verzoek om internationale bescherming dient neer te leggen (EHRM, J.K. e.a. t. Zweden, nr. 59166/12, 23 augustus 2016, § 96).

In het licht van het voorgaande en overeenkomstig artikel 48/6, § 1, eerste lid Vw. bent u derhalve verplicht om van bij aanvang van de procedure **uw volle medewerking** te verlenen bij het verschaffen van informatie over uw verzoek om internationale bescherming, waarbij het aan u is om de nodige feiten en **relevante elementen** aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over het verzoek om internationale bescherming. Deze relevante elementen omvatten luidens artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet onder meer, doch niet uitsluitend, uw verklaringen en alle documentatie of stukken in uw bezit met betrekking tot uw identiteit, nationaliteit(en), leeftijd, achtergrond, ook die van de relevante familieleden, land(en) en **plaats(en) van eerder verblijf**, eerdere verzoeken, reisroutes, reisdocumentatie en de redenen waarom u een verzoek indient.

Niettegenstaande u bij de aanvang van uw persoonlijk onderhoud uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (CGVS notities persoonlijk onderhoud (verder NPO), p. 3), blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw verklaringen over uw recent verblijf in Somalië, uw familie, en uw situatie voor uw vertrek uit Somalië. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke herkomst en uw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden daar deze van essentieel belang zijn voor het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming. Het is immers de reële verblijfplaats en situatie in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zal onderzocht worden. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een verzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie en/of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven, die zich er zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden.

In casu werd vastgesteld dat:

1. U legt leugenachtige verklaringen af over uw leeftijd. Er moet worden gesteld dat overeenkomstig de beslissing van de dienst Voogdij van 22 november 2021 in verband met de medische tests tot vaststelling van uw leeftijd overeenkomstig de artikelen 3§2, 2° ; 6§2, 1° ; 7 en 8§1 van Titel XIII, hoofdstuk 6 «Voogdij over niet-begeleide minderjarige vreemdelingen» van de Wet van 24 december 2002, zoals gewijzigd door de Programmawet van 22 december 2003 en door de Programmawet van 27 december 2004 en die aantoonde dat u op het ogenblik van het onderzoek d.d. 20 november 2021 reeds ouder dan 18 jaar was, u niet kan worden beschouwd als minderjarige. De conclusie van het medisch onderzoek luidt als volgt: 'De leeftijd wordt bepaald op 21,5 jaar met een standaarddeviatie van 2 jaar.' De vaststelling dat u zich onterecht als minderjarige voordoet (registratie; NPO, p. 4), ondermijnt uw algemene geloofwaardigheid in ernstige mate. Van een verzoeker om internationale bescherming mag redelijkerwijze worden verwacht dat hij de instanties belast met het onderzoek naar zijn verzoek om internationale bescherming van meet af aan in vertrouwen neemt door een waarheidsgetrouw relaas uiteen te zetten. U heeft de verplichting om uw volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over uw verzoek om internationale bescherming en het is aan u om de nodige feiten en alle relevante elementen aan te brengen zodat de asielinstanties kunnen beslissen over dit verzoek. De medewerkingsplicht vereist dus dat u zo gedetailleerd en correct mogelijk informatie geeft over alle facetten van uw identiteit, leefwereld en asielrelaas. Van een verzoeker worden correcte en coherente verklaringen verwacht en waar mogelijk ook documenten over zijn identiteit en nationaliteit, leeftijd, achtergrond, ook die van relevante familieleden, plaats(en) van eerder verblijf en de afgelegde reisroute. De vaststelling dat u valse verklaringen heeft afgelegd over uw werkelijke leeftijd, wat een relevant element is voor een correcte inschatting van uw nood aan internationale bescherming, is nefast voor uw algehele geloofwaardigheid.

2. U legt tegenstrijdige verklaringen af met betrekking tot uw familie.

U verklaart dat u na uw vertrek uit Somalië vanaf mei of juni 2022 telefonisch contact onderhield met uw tante in Barawe, zij ging af en toe naar uw ouders in Ambareso. Op die manier bleef u in contact met hen. In september 2023 bent u uw gsm verloren en daarmee ook het telefoonnummer van uw tante in Barawe, bijgevolg kon u vanaf dan geen contact meer opnemen met uw ouders (NPO, p. 9). U verklaart dat uw tante u in mei of juni 2022 vertelde dat uw vader recentelijk was meegenomen door Al-Shabaab (NPO, p. 22). Echter hebt u op 13 juli 2022 tijdens uw interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken (verder DVZ) verklaard dat uw vader in Ambareso is en hebt u niets gezegd over zijn ontvoering door Al-Shabaab (Verklaring DVZ, vraag 13.A), overigens verklaarde u bij aankomst in België dat uw vader in Mogadishu verbleef (zie fiche registratie Niet begeleide minderjarige vreemdeling d.d. 20/10/2021). Wanneer gevraagd wordt of uw vader reeds was meegenomen door Al-Shabaab op het moment van uw interview bij de DVZ, verandert u plots uw verklaring en stelt u dat hij toen onder druk werd gezet door hen maar nog niet was ontvoerd. Gewezen op het feit dat u eerder verklaarde dat uw vader in mei of juni 2022 ontvoerd was, ontkent u dat en stelt u dat u toen geen gsm had en ook geen contact met uw tante. Opnieuw gewezen op uw eerdere verklaringen zegt u dat u in mei of juni 2022 wel contact had met uw tante maar niet met uw vader. Wanneer u vervolgens geconfronteerd wordt met uw eerdere verklaring dat uw vader toen reeds ontvoerd was geweest door Al-Shabaab beaamt u dat dat in die periode was. Vervolgens wordt u de vraag gesteld waarom u uw vaders ontvoering niet hebt vermeld bij de DVZ, waarop u zegt dat het interview snel is gegaan en u veel stress had (NPO, p. 23). Deze uitleg volstaat niet om deze tegenstrijdigheden en inconsistenties in uw verklaringen op te helderen.

U legt inconsistente en vage verklaringen af over de verblijfplaats van uw moeder en haar overige kinderen. Aanvankelijk verklaart u dat uw familie, zijnde uw ouders, uw broers en uw zussen, in Ambareso zijn (NPO, p. 8, 10). Later verklaart u echter dat het laatste nieuws dat u over hen hebt ontvangen voordat het contact met uw tante in Barawe stopte, in september 2023, is dat uw moeder en haar overige kinderen gevlucht waren omwille van de ontvoering van uw vader door Al-Shabaab. Gevraagd wanneer ze zijn vertrokken uit Ambareso stelt u plots dat ze van plan waren om te vertrekken (NPO, p. 22). Opnieuw gevraagd of uw moeder met haar kinderen naar een plek buiten Ambareso is verhuisd, herhaalt u dat ze dat van plan was (NPO, p. 23).

Het is opvallend dat u verklaart niet meer telefonisch te kunnen communiceren met uw tante in Barawe, en daardoor niet langer contact hebt met uw ouders in Ambareso, omdat uw gsm verloren is geraakt en u het telefoonnummer van uw tante niet kan terugvinden (NPO, p. 9). U zegt namelijk later dat u na uw aankomst in België een Facebook-profiel hebt aangemaakt en langs die weg uw tante in Barawe hebt gevonden en in contact bent gekomen met haar, en vervolgens met uw ouders (NPO, p. 22).

Bij de DVZ verklaart u dat uw broer M.A. vermist is (Verklaring DVZ, vraag 18). Tijdens uw persoonlijk onderhoud op het CGVS verklaart u daarentegen dat uw 4 broers en 2 zussen in Ambareso zijn (NPO, p. 10). Wanneer u gewezen wordt op uw verklaring bij de DVZ antwoordt u simpelweg dat uw broer inderdaad vermist is (NPO, pp. 10-11).

Wanneer gevraagd wordt of u familie heeft die buiten Somalië woont, antwoordt u ontkennend. Gevraagd of u ook geen verre familie in het buitenland hebt, zegt u wederom van niet (NPO, p. 13). Echter heeft u bij de DVZ verklaard dat u een verre oom heeft in Zuid-Afrika die een smokkelaar in Mogadishu heeft geregeld voor uw reis naar Europa (Vragenlijst CGVS, vraag 3.5). Tijdens uw persoonlijk onderhoud op het CGVS vertelt u tevens dat uw oom aan moederszijde uw reis uit Somalië heeft geregeld (NPO, p. 21). Gevraagd waar deze oom woont, antwoordt u in Zuid-Afrika. Gewezen op het feit dat u eerder niet hebt vermeld dat u familie hebt in Zuid-Afrika stelt u dat u dacht dat de vraag louter sloeg op uw gezin (NPO, p. 24).

3. Uw verklaringen over de veiligheidssituatie in Ambareso zijn vaag, niet gedetailleerd en komen niet overeen met landeninformatie.

Met betrekking tot de veiligheidssituatie in Ambareso op het moment van uw vertrek legt u niets dan vage verklaringen af. U verklaart u dat u zich kan herinneren dat de overheid Al-Shabaab een keer heeft aangevallen in Ambareso. Omwille van de gevechten in het dorp zijn de dorpingen, waaronder uw eigen gezin, een periode ontheemd geweest. Gevraagd naar waar jullie toen zijn gevlucht, geeft u tweemaal een onveelzeggend antwoord. Pas wanneer de vraag u een derde keer wordt gesteld, zegt u dat u in de richting van Barawe bent gevlucht. Wanneer u gevraagd wordt wanneer dit incident gebeurd is, zegt u dat u dit niet kan situeren in de tijd. Gevraagd of u kan zeggen hoe oud u toen ongeveer was, zegt u dat u jong was en nog naar de koranschool ging (NPO, pp. 17-18). Volgens uw verklaringen ging u naar de koranschool vanaf uw 7 jaar tot op het moment van uw vertrek, hetgeen in februari 2021 was (NPO, p. 5, 7). Gesteld dat de door

u verklaarde tijdsspanne wel zeer breed is, zegt u dat de meeste gevechten gebeurden toen de Somalische president Hassan Mohamud voor het eerst aan de macht kwam (NPO, p. 18).

Gevraagd of u in de periode voor uw vertrek beschietingen, ontploffingen of andere veiligheidsincidenten in Ambareso hebt gezien, vertelt u over een aanslag in Barawe in 2020. Opnieuw gevraagd of u in de periode voor uw vertrek uit Ambareso een incident hebt opgemerkt in uw dorp zelf, verklaart u dat er 2 executies werden uitgevoerd door Al-Shabaab begin 2021. Gevraagd of u zich nog iets anders kan herinneren van de periode voor uw vertrek, zegt u van niet (NPO, p. 18). Echter zijn er op 11 en op 28 juni 2020 aanvallen gepleegd door AlShabaab op de overheidsbasis in Ambareso, beide waren gevechten met zwaar geweergeschut (zie informatie administratief dossier, ACLED). Geconfronteerd met de informatie over deze incidenten verklaart u dat u toen nog jong was en het niet kan situeren in de tijd, en dat u zaken kan vergeten zijn (NPO, p. 29). Echter was u in juni 2020 volgens de medische test tot vaststelling van uw leeftijd (supra) reeds ouder dan 18 jaar. Gewezen op het feit dat u toen reeds meerderjarig was, stelt u dat u zich het incident niet kan herinneren (NPO, p. 29). Bovendien stelt u ook niet te weten of er een overheidsbasis of militair kamp in de buurt van Ambareso is, wat gezien bovenstaande informatie opmerkelijk is.

U verklaart dat er in Ambareso zowel een checkpoint van de overheid als een checkpoint bemand door AlShabaab-leden is (NPO, p. 28). Gevraagd waar het checkpoint van de overheid gesitueerd is, antwoordt u dat u deze niet kent maar dat u hebt gehoord dat er bij het binnenkomen van Ambareso vanuit Barawe een checkpoint is. U verklaart het zelf nooit gezien te hebben. Volgens uw verklaringen hebt u voor uw vertrek uit Somalië echter uw hele leven in Ambareso gewoond (NPO, p. 4). Gewezen op het feit dat u geboren en getogen bent in Ambareso maar nooit het overheidscheckpoint hebt gezien, verklaart u dat u enkel over het bestaan ervan hebt gehoord op de radiozenders die de oudere mannen in uw buurt luisteren (NPO, p. 29). Dat deze aanvallen u volledig ontgaan zouden zijn terwijl u verklaart steeds in Ambareso te hebben verbleven is uiterst onrealistisch.

4. U legt vage en inconsistente verklaringen af over de situering van Ambareso en de omliggende plaatsen. Wanneer u gevraagd wordt om een beeld te schetsen van de omliggende dorpen rond Ambareso stelt u dat u de dorpen enkel bij naam kent omdat er jongens van daar kwamen voetballen in uw dorp. Gevraagd of u ooit zelf in de omliggende dorpen bent geweest, antwoordt u ontkennend (NPO, p. 14). Gevraagd welke plaatsen er in de buurt van Ambareso liggen, verklaart u dat Cari Shanley, Ey Suule, Gabo Gabo en Kuuye ten westen van Ambareso liggen en dat de stad Barawe ten noorden ligt, net als de zee, in het zuiden ligt er Mudul en Mudul Galbed en Garasweyne en Eej Mohamed liggen in het oosten (NPO, p. 15). Later opnieuw gevraagd in welke richting Barawe ligt vanuit Ambareso, verklaart u opnieuw in het noorden. Gevraagd om Barawe te situeren ten opzichte van Ambareso aan de hand van waar de zon opkomt of ondergaat, stelt u dat Barawe aan de kant van zonsopgang ligt (NPO, p. 16). Volgens landeninformatie zijn Barawe en de Indische Oceaan daarentegen gesitueerd ten zuiden van Ambareso (zie informatie administratief dossier, United Nations Office for the Coordination of Humanitarian Affairs), alle overige dorpen die u vermeldt liggen ten westen van Ambareso, op Modul en Mudul Galbed na. Op het einde van uw persoonlijk onderhoud bij het CGVS wordt u gevraagd of u aan uw verklaringen nog iets toe te voegen of op te merken heeft, u antwoordt dat u geen inhoudelijke toevoegingen heeft. Wanneer uw advocaat gevraagd wordt of hij opmerkingen heeft, stelt u plots dat u zich heeft vergist tussen 2 eerder genoemde plaatsen in de omliggende regio rond Ambareso. U verklaart opeens dat Barawe ten zuiden van Ambareso ligt, in tegenstelling tot uw eerdere verklaring dat dat ten noorden gelegen is (NPO, pp. 30-31). Echter gaat u hier voorbij aan het feit dat u tot tweemaal toe verklaarde dat Barawe aan de kant van zonsopkomst ligt (NPO, p. 13, 16). U verklaart zich niet goed te kunne oriënteren en liever over achterkant en voorkant praat (NPO, p. 14), afhankelijk van waar u staat kan u zeggen in welke richting een ander dorp ligt (NPO, p. 16). Het is niet aannemelijk dat u zich zou vergissen over de ligging van Barawe aangezien u verklaart heel uw leven in het dorp Ambareso in het district Barawe te hebben gewoond (NPO, p. 4). Deze plotse verandering van uw verklaringen kan uw geloofwaardigheid bijgevolg niet herstellen.

5. Het feit dat u verschillende Europese landen doorkruiste zonder er bescherming aan te vragen, met uitzondering van Polen (zie antwoord Dublin unit Polen d.d. 14/10/2022), getuigt van een gedrag dat onverenigbaar is met uw verklaarde dringende nood aan internationale bescherming. Immers, van een verzoeker om internationale bescherming, die beweert zijn land te zijn ontvlucht vanwege een gegronde vrees voor vervolging en een dringende nood te hebben aan internationale bescherming, kan redelijkerwijze worden aangenomen dat hij onmiddellijk bij aankomst in Europa of kort daarna, van wanneer hij daartoe de kans heeft, een verzoek om internationale bescherming zou indienen én de beslissing ervan afwacht. Dat u naliel dit te doen, getuigt niet van een ernstige en oprechte vrees voor vervolging in uwen hoofde en vormt overeenkomstig artikel 48/6, § 4, d), van de Vreemdelingenwet een negatieve indicatie voor uw algehele geloofwaardigheid.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk recentelijk afkomstig te zijn uit het dorp Ambareso, in het district Barawe, gelegen in de regio Lower Shabelle en toont u uw reële situatie niet aan. Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde recente regio van herkomst in Somalië en uw situatie kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat voor uw komst naar België in Ambareso heeft verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens uw verklaringen in deze regio hebben voorgedaan. Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat een verzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Uit de beschikbare landeninformatie: **UNHCR International Protection Considerations with regard to people fleeing Somalia van september 2022**, beschikbaar op [https://www.refworld.org/type,COUNTRYPOS,UNHCR,SOM,6308b1844,0.html](https://www.refworld.org/type/COUNTRYPOS,UNHCR,SOM,6308b1844,0.html) of op <https://www.refworld.org>, de **EUAA Country Guidance: Somalia van augustus 2023**, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/country-guidancesomalia-2023> of op <https://euaa.europa.eu/>, het **EUAA Country of Origin Information Report: Somalia Security Situation van februari 2023**, beschikbaar op https://www.cgrs.be/sites/default/files/rapporten/euaa_coi_report_somalia_security_situation_20230222.pdf, de **EUAA Country of Origin Information Query: Somalia – Security situation update van 17 mei 2023**, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2023_04_EUAA_COI_Query_Response_Q13_Somalia_Security_Situation.pdf, en de **COI Focus Somalië: Overzicht Veiligheidsincidenten van 21 december 2023**, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_somalie_overzicht_veiligheidsincidenten_20231221.pdf of op <https://www.cgvs.be/nl>, blijkt dat de algemene veiligheidssituatie in Somalië grotendeels wordt bepaald door een langdurig aanslepend intern gewapend conflict, waardoor zeer veel Somaliërs intern ontheemd zijn of hun toevlucht hebben genomen in het buitenland waar sommigen nog een andere nationaliteit hebben verworven. Het geweldsniveau en de impact van het gewapend conflict zijn bovendien regionaal erg verschillend. In geen enkele regio in Somalië is er sprake van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico zou lopen om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld. Afhankelijk van de regio van herkomst, kan een reëel risico op een ernstige bedreiging voor het leven of de persoon vastgesteld worden, indien de verzoeker specifiek wordt geraakt om redenen die te maken hebben met zijn persoonlijke omstandigheden.

Het aantonen van de werkelijke regio van herkomst en de laatste verblijfplaats(en) binnen of buiten Somalië is dan ook essentieel. Bijgevolg kan een verzoeker, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar zijn Somalische nationaliteit doch moet hij enig verband met zijn persoon aannemelijk maken. U maakt zelf het bewijs van een dergelijk verband met uw persoon onmogelijk door geen duidelijkheid te scheppen over uw verblijfplaats(en) binnen en/of buiten Somalië.

U werd tijdens het persoonlijk onderhoud op de zetel van het CGVS dd. 12 september 2024 nochtans uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen met betrekking tot uw verblijfplaatsen en levensomstandigheden (NPO, p. 3). U werd bij aanvang van het persoonlijk onderhoud uitdrukkelijk op het belang van het afleggen van waarheidsgetrouwe verklaringen over uw voorgehouden verblijfplaatsen in en/of feitelijke herkomst uit Somalië. U werd er vervolgens op gewezen dat het voor de beoordeling van uw verzoek om internationale bescherming van uitermate groot belang is dat u een duidelijk zicht geeft op uw eerdere verblijfplaatsen voor uw komst naar België. Er werd voorts benadrukt dat het gegeven dat u niet recent uit Somalië afkomstig bent en/of dat u een tijd in een derde land heeft verbleven op zich niet problematisch is, maar dat het wel belangrijk is dat u deze informatie meedeelt zodat het CGVS de mogelijkheid wordt gegeven uw verzoek om internationale bescherming correct te beoordelen rekening houdend met al uw verklaringen. Er werd tot slot beklemtoond dat indien u het CGVS niet duidelijk maakt waar en onder welke omstandigheden u gedurende de laatste jaren voor uw komst naar België werkelijk heeft verbleven en geen correct zicht biedt op uw werkelijke achtergrond en leefsituatie, u evenmin de door u aangehaalde nood aan bescherming aannemelijk maakt (NPO, p. 3). U werd in de loop van het persoonlijk onderhoud gevraagd van waar u afkomstig bent, waarop u Ambareso hebt geantwoord. Vervolgens hebt u verklaard hier te hebben gewoond tot aan uw vertrek uit Somalië (NPO, p. 4).

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over waar u verbleven heeft voor uw komst naar België en uw familiale situatie. Desondanks het feit dat het CGVS u uitgebreid de kans heeft geboden hierover klaarheid te scheppen, blijft u ook na confrontatie met de bevindingen van het CGVS volharden in uw verklaringen, dit in weerwil van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over waar u voor uw aankomst in België in Somalië of elders leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van uw asielrelaas raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u bij een terugkeer naar Somalië een reëel risico op ernstige schade loopt.

Het CGVS benadrukt dat het uw taak is om de verschillende elementen van uw relaas toe te lichten en alle nodige elementen voor de beoordeling van uw verzoek om internationale bescherming aan te reiken. Het CGVS erkent tegelijkertijd dat het een samenwerkingsplicht heeft, in de zin dat het de door u aangebrachte elementen moet beoordelen rekening houdend met de informatie over het land van herkomst en dat het er toe gehouden is na te gaan of er onder de door u aangebrachte elementen, elementen zijn die wijzen op een gegronde vrees of een reëel risico en die zo nodig bijkomend te onderzoeken. Een onderzoek in die zin werd uitgevoerd. Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen dient evenwel besloten te worden dat er in uw hoofde geen elementen voorhanden zijn die wijzen op een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade bij terugkeer.

U legt geen documenten neer ter ondersteuning van uw verzoek om internationale bescherming.

Uit al het voorgaande blijkt dat u niet hebt aangetoond dat er wat u betreft een vrees voor vervolging bestaat in de zin van de Conventie van Genève, noch dat er een reëel risico bestaat op het lijden van ernstige schade zoals bedoeld in de definitie van subsidiaire bescherming in Artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Het verzoekschrift

Verzoeker voert in een enig middel een schending aan van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van artikel 3 van het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955 (hierna: het EVRM), van het redelijkheidsbeginsel en van de materiële motiveringsplicht.

Verzoeker gaat in op de motieven aangaande zijn leeftijd en stelt dat geboortes in Somalië niet systematisch worden geregistreerd, zodat hem niet kan worden verweten dat hij de leeftijd heeft opgegeven die hij via zijn ouders heeft vernomen.

Verzoeker gaat in op de motieven aangaande zijn familie en stelt: *“Tijdens het korte onderhoud bij de DVZ kreeg verzoekende partij nauwelijks de kans om haar verhaal volledig te doen, aangezien zij herhaaldelijk werd onderbroken door de tolk, die alles kort en bondig wilde samenvatten. Hierdoor had verzoekende partij geen gelegenheid om details te verstrekken die de volledige context hadden kunnen verduidelijken, wat tot misverstanden heeft geleid. Verzoekende partij blijft bij haar verklaringen zoals afgelegd tijdens het uitgebreide onderhoud bij het CGVS. Zo werd ten onrechte begrepen dat de vader van verzoekende partij zich in Mogadishu bevindt, terwijl dit enkel het geval was voor zijn medische behandeling (...) Verzoekende partij wenst tevens de volgende verduidelijking te maken. Tot 2023 had zij contact met haar tante, via wie zij informatie over haar familie vernam. Dit werd echter onjuist overgebracht door de tolk, waardoor de indruk werd gewekt dat verzoekende partij in 2023 nog contact had met haar vader, terwijl hij in 2022 werd ontvoerd door Al Shabaab. Haar moeder en andere gezinsleden zijn van plan om te vertrekken, maar verblijven momenteel nog steeds in Ambareso (...) Wat betreft haar Facebook-account merkt verzoekende partij op dat zij haar wachtwoord is vergeten, waardoor het account voor haar ontoegankelijk werd vanaf het moment dat zij haar gsm verloor. De argumentatie over haar verre oom in Zuid-Afrika is niet serieus. Verzoekende partij beschouwde deze persoon niet als een familielid in de context van de vraag, aangezien het om een verre*

verwant gaat. Om die reden antwoordde zij ontkennend op de vraag of zij nog familieleden buiten Somalië had. Verzoekende partij heeft deze oom enkel in verband gebracht met haar reisroute, omdat hij degene was die de smokkelaar regelde. Dit heeft zij ook duidelijk uitgelegd. Verwerende partij lijkt spijkers op laag water te zoeken in een poging om tot een negatieve beslissing te komen"

Verzoeker gaat in op de motieven aangaande de veiligheidssituatie in Ambareso en stelt: *"Verzoekende partij heeft geen logboek bijgehouden van de incidenten die in haar dorp hebben plaatsgevonden, noch heeft zij bewust geprobeerd deze incidenten en aanvallen te onthouden met het oog op een later verzoek om internationale bescherming. Voor de inwoners van het dorp waren dergelijke aanvallen en gevechten immers een terugkerende realiteit, waardoor zij als een gewoonte werden beschouwd en niet bijzonder genoeg leken om ze specifiek te onthouden (...) Bovendien vluchtten verzoekende partij en haar gezin tijdens gevechten en aanvallen naar het platteland (...) Gelet op het voorgaande is het niet verrassend dat verzoekende partij slechts beperkte verklaringen heeft afgelegd over de veiligheidssituatie van haar dorp."*

Verzoeker gaat in op de motieven aangaande de situering van Ambareso en de omliggende plaatsen en stelt: *"Verzoekende partij heeft duidelijk aangegeven dat zij moeite heeft met oriëntatie en dat zij zelf nooit haar dorp heeft verlaten. Zij heeft de dorpen die zij kent opgesomd en geprobeerd deze zo nauwkeurig mogelijk te situeren binnen de grenzen van haar eigen kennis en oriëntatie vermogen. Verwerende partij heeft echter geen enkele rekening gehouden met het persoonlijke profiel van verzoekende partij."*

Verzoeker gaat ten slotte in op het motief dat hij andere Europese landen doorkruiste zonder een verzoek om internationale bescherming in te dienen, waarbij hij aangeeft dat hij enkel de route van de smokkelaar volgde.

Verzoeker meent dat hem verder minstens de subsidiaire beschermingsstatus moet worden toegekend en stelt: *"Er kan immers moeilijk gesteld worden dat de situatie in Somalië niet noopt tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus. Verwerende partij erkent dat de veiligheidssituatie in Somalië complex, problematisch en ernstig is. Over het algemeen blijkt uit de verschillende rapporten, dat de veiligheidssituatie in geheel Somalië nog steeds zeer precair is. Het is werkelijk onbegrijpelijk hoe verwerende partij na het lezen van de landenrapporten en deze zelf te citeren kan stellen dat het veilig zou zijn voor burgers om terug te keren naar de regio Somalië."*

3. Voorafgaand

3.1. Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoeker daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. In toepassing van de richtlijn 2011/95/EU, moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om "een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie" te voorzien in de zin van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en *ex nunc* onderzoek die voortvloeien uit artikel 46, § 3 van de richtlijn 2013/32/EU.

Op grond van artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet worden de verzoeken om internationale bescherming hierna bij voorrang onderzocht in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van dezelfde wet. De Raad moet daarbij een gemotiveerd arrest vellen dat aangeeft om welke redenen een verzoeker om internationale bescherming al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

3.2. Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepaling dienen gelezen te worden.

De in artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU vervatte 'beoordeling van feiten en omstandigheden' in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, lid 1 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen. Hij moet een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal. Indien de door verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of, in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming. Hier wordt beoordeeld wat de gevolgen zijn van de tot staving van het verzoek ingediende elementen, en dus wordt beslist of die elementen daadwerkelijk kunnen voldoen aan de voorwaarden voor de toekenning van de gevraagde internationale bescherming. Dit onderzoek van de gegrondheid van het verzoek behoort tot de uitsluitende bevoegdheid van de met het onderzoek belaste instanties zodat in deze fase een samenwerkingsplicht niet aan de orde is (HvJ 22 november 2012, C-277/11, M.M., pt. 64-70). De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoekers. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

3.3. Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staakt met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan."*

3.4. In de mate verzoeker aanvoert dat artikel 3 van het EVRM wordt geschonden, dient te worden vastgesteld dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal in deze beperkt is tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

4. De beoordeling

4.1. De beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet

4.1.1. Verzoeker slaagt er niet in zijn herkomst aannemelijk te maken. De Raad stelt vast dat hij met zijn betoog in het verzoekschrift de omstandige motivering van de bestreden beslissing niet in een ander daglicht stelt. Hij ontkent slechts de vaststellingen dat er belangrijke indicaties zijn om te twijfelen aan zijn regio van herkomst, herhaalt zijn verklaringen en volhardt dat hij wel een toereikende kennis bezit over zijn regio, rekening houdend met zijn profiel.

4.1.2. Na lezing van het administratief dossier wordt de commissaris-generaal bijgetreden dat:

(a) verzoeker onwaarachtige verklaringen heeft afgelegd over zijn leeftijd, waarbij hij verklaarde te zijn geboren op 6 december 2006 doch uit een leeftijdsonderzoek is gebleken dat verzoeker op 20 november 2021 een minimumleeftijd had van 19,5 jaar oud;

(b) verzoeker tegenstrijdige verklaringen aflegt over zijn familie, waarbij (i) hij tegenstrijdige verklaringen aflegt omtrent het tijdstip waarop zijn vader werd ontvoerd door Al-Shabaab; (ii) hij inconsistente en vage verklaringen aflegt over de verblijfplaats van zijn moeder en haar overige kinderen; (iii) het opvallend is dat verzoeker niet meer telefonisch kan communiceren met zijn tante omdat hij haar telefoonnummer niet kan terugvinden, terwijl hij verklaart na zijn aankomst in België een Facebook-account te hebben aangemaakt en langs deze weg zijn tante te hebben gevonden en contact met haar te hebben gemaakt; (iv) hij geen melding heeft gemaakt van de verblijfplaats van zijn oom in Zuid-Afrika;

(c) verzoekers verklaringen over de veiligheidssituatie in Ambareso vaag en niet gedetailleerd zijn, evenals niet overeenstemmen met de landeninformatie, waarbij (i) hij vage verklaringen aflegt over de veiligheidssituatie in Ambareso op het moment van zijn vertrek; (ii) hij geen gewag maakt van de aanvallen in juni 2020 door Al-Shabaab op de overheidsbasis, waarbij zwaar geweergeschut werd gebruikt en verzoekers betoog dat hij dit niet meer weet omdat hij nog jong was, niet kan overtuigen gelet op de leeftijdsbepaling; (iii) hij geen weet heeft of er een overheidsbasis of militair kamp in de buurt van Ambareso is; (iv) hij niet weet waar het checkpoint van de overheid is gelegen;

(d) verzoeker legt vage en inconsistente verklaringen af over de situering van Ambareso en de omliggende plaatsen, waarbij hij Barawe en de zee incorrect ten noorden situeert ten opzichte van zijn dorp en hij op het einde van zijn persoonlijk onderhoud plots aangeeft dat hij zich vergist heeft en zijn verklaringen aanpast, stellende dat Barawe zich ten zuiden situeert van Ambareso;

(e) verzoeker heeft verschillende Europese lidstaten doorkruist, zonder er bescherming aan te vragen.

In de bestreden beslissing wordt op omstandige wijze gemotiveerd aangaande bovenvermelde vaststellingen. Deze motieven vinden steun in het administratief dossier, hebben betrekking op de kern van het vluchtrelaas en zijn pertinent alsook draagkrachtig. Deze motieven worden door de Raad bijgetreden. Wat betreft de motieven dat verzoeker geen gewag heeft gemaakt van zijn oom in Zuid-Afrika, acht de Raad dit motief overtuigend. Het komt de verzoeker toe om voormelde motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen. De Raad dient vast te stellen dat verzoeker hiertoe evenwel in gebreke blijft.

4.1.3. Wat betreft de vaststellingen inzake verzoekers leeftijd, wijst de Raad erop dat de Dienst Voogdij en de FOD Justitie op 20 november 2021 een leeftijdsonderzoek hebben verricht, waarbij verzoeker 21,5 jaar oud werd geschat, met een standaarddeviatie van 2 jaar, zodat niet kan worden uitgesloten dat verzoeker op deze datum 19,5 jaar oud was (zie, AD CGVS, beslissing Dienst Voogdij). Dit leeftijdsonderzoek wijst aan dat verzoeker bij de registratie van zijn beschermingsverzoek alleszins niet minderjarig was, zoals hij bij binnenkomst heeft voorgehouden. Er ligt zelfs een verschil van minstens 4,5 jaar tussen verzoekers beweerde leeftijd op basis van zijn geboortedatum en zijn minimumleeftijd op basis van het leeftijdsonderzoek. Waar verzoeker stelt dat in Somalië geboortes niet officieel worden bijgehouden en hem niet kan verweten worden dat hij zijn eigen leeftijd geeft op basis van verklaringen van zijn ouders, wijst de Raad erop dat hij hiermee er niet in slaagt afbreuk te doen aan zijn verklaringen over zijn leeftijd. Zelfs aangenomen dat Somaliërs over het algemeen uitgaan van een geschatte leeftijd, gaat het *in casu* immers niet om een klein leeftijdsverschil, maar wel degelijk om een significant verschil tussen verzoekers opgegeven leeftijd en zijn minimumleeftijd volgens de leeftijdstest. De opgegeven leeftijd betreft een essentieel element van verzoekers identiteit en betreft een kernelement voor de beoordeling van zijn verzoek om internationale bescherming, waarbij dit in direct verband staat met zijn algehele geloofwaardigheid.

4.1.4. Verzoeker tracht de motieven aangaande zijn verklaringen omtrent zijn familie te weerleggen. Hij stelt vooreerst dat hij bij het gehoor bij de DVZ steeds werd onderbroken door de tolk, die alles kort en bondig wilde samenvatten. Hij stelt dat hij hierdoor geen gelegenheid had om de details te verstrekken die de volledige context hadden kunnen verduidelijken. Met dit algemeen en ongefundeerd betoog doet verzoeker evenwel op geen enkele wijze afbreuk aan de concrete vaststelling *in casu* dat hij aan het begin van zijn persoonlijk onderhoud op het CGVS heeft bevestigd dat hij geen opmerkingen had bij het gehoor bij de DVZ en dat hij hier alle elementen heeft kunnen aanhalen die aanleiding hebben gegeven tot zijn vertrek uit Somalië, dat het verslag hem werd voorgelezen en dat alles – met uitzondering van zijn naam, wat dan ook werd veranderd – correct werd genoteerd (zie notities persoonlijk onderhoud, NPO, p. 3-4). Ook uit het verslag van het gehoor bij de DVZ blijkt dat zijn verklaringen hem werden voorgelezen in het Somalisch en dat hij middels het plaatsen van zijn handtekening bevestigd heeft dat zijn verklaringen, zoals deze in dit verslag werden genoteerd en aan hem voorgelezen, juist zijn en met de werkelijkheid overeenstemmen (zie AD, “*vragenlijst CGVS*”, p. 2). Hij heeft hierbij op geen enkel moment gewag gemaakt van vertaalproblemen door de tolk. Verzoeker kan zich dan ook niet op de omstandigheden van het gehoor bij de DVZ beroepen om de vaststellingen in de bestreden beslissing te vergoelijken. Evenmin kan het volstaan om thans in het verzoekschrift één versie van de tegenstrijdige verklaringen naar voor te schuiven als de juiste. Met zijn betoog dat hij tot 2023 contact had met zijn tante, waarbij ten onrechte de indruk werd gewekt dat hij tot dan ook contact had met zijn vader, terwijl deze in 2022 werden ontvoerd en te benadrukken dat zijn moeder en andere gezinsleden van plan zijn om te vertrekken, maar momenteel nog steeds in Ambareso verblijven,

brengt hij niets dienstig in tegen de pertinente overwegingen dat: “ U verklaart dat u na uw vertrek uit Somalië vanaf mei of juni 2022 telefonisch contact onderhield met uw tante in Barawe, zij ging af en toe naar uw ouders in Ambareso. Op die manier bleef u in contact met hen. In september 2023 bent u uw gsm verloren en daarmee ook het telefoonnummer van uw tante in Barawe, bijgevolg kon u vanaf dan geen contact meer opnemen met uw ouders (NPO, p. 9). U verklaart dat uw tante u in mei of juni 2022 vertelde dat uw vader recentelijk was meegenomen door Al-Shabaab (NPO, p. 22). Echter hebt u op 13 juli 2022 tijdens uw interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken (verder DVZ) verklaard dat uw vader in Ambareso is en hebt u niets gezegd over zijn ontvoering door Al-Shabaab (Verklaring DVZ, vraag 13.A), overigens verklaarde u bij aankomst in België dat uw vader in Mogadishu verbleef (zie fiche registratie Niet begeleide minderjarige vreemdeling d.d. 20/10/2021). Wanneer gevraagd wordt of uw vader reeds was meegenomen door Al-Shabaab op het moment van uw interview bij de DVZ, verandert u plots uw verklaring en stelt u dat hij toen onder druk werd gezet door hen maar nog niet was ontvoerd. Gewezen op het feit dat u eerder verklaarde dat uw vader in mei of juni 2022 ontvoerd was, ontkent u dat en stelt u dat u toen geen gsm had en ook geen contact met uw tante. Opnieuw gewezen op uw eerdere verklaringen zegt u dat u in mei of juni 2022 wel contact had met uw tante maar niet met uw vader. Wanneer u vervolgens geconfronteerd wordt met uw eerdere verklaring dat uw vader toen reeds ontvoerd was geweest door Al-Shabaab beaamt u dat dat in die periode was. Vervolgens wordt u de vraag gesteld waarom u uw vaders ontvoering niet hebt vermeld bij de DVZ, waarop u zegt dat het interview snel is gegaan en u veel stress had (NPO, p. 23). Deze uitleg volstaat niet om deze tegenstrijdigheden en inconsistenties in uw verklaringen op te helderen. U legt inconsistente en vage verklaringen af over de verblijfplaats van uw moeder en haar overige kinderen. Aanvankelijk verklaart u dat uw familie, zijnde uw ouders, uw broers en uw zussen, in Ambareso zijn (NPO, p. 8, 10). Later verklaart u echter dat het laatste nieuws dat u over hen hebt ontvangen voordat het contact met uw tante in Barawe stopte, in september 2023, is dat uw moeder en haar overige kinderen gevlucht waren omwille van de ontvoering van uw vader door Al-Shabaab. Gevraagd wanneer ze zijn vertrokken uit Ambareso stelt u plots dat ze van plan waren om te vertrekken (NPO, p. 22). Opnieuw gevraagd of uw moeder met haar kinderen naar een plek buiten Ambareso is verhuisd, herhaalt u dat ze dat van plan was (NPO, p. 23).” Verzoeker poneert nog dat hij het wachtwoord van zijn Facebook-profiel vergeten is, zodat dit account hierdoor ontoegankelijk werd en hij ook niet via dit platform contact kon leggen met zijn tante, doch het is bijzonder onaannemelijk dat verzoeker op geen enkele manier zijn wachtwoord zou kunnen resetten om opnieuw toegang te krijgen tot dit account, dan wel geen nieuw account zou kunnen aanmaken en opnieuw het profiel van zijn tante zou kunnen vinden.

4.1.5. Wat betreft zijn verklaringen omtrent de veiligheidssituatie in zijn dorp, verwachten noch de commissaris-generaal, noch de Raad dat verzoeker een logboek zou hebben bijgehouden van alle incidenten en gebeurtenissen, met bijhorende details. Wel kan worden verwacht dat verzoeker over het algemeen doorleefde, gedetailleerde en coherente verklaringen aflegt over impactvolle aanvallen in zijn dorp. Er kan van verzoeker worden verwacht dat hij minstens bij benadering een tijdsindicatie kan geven van de door hem vermelde aanval van de overheid tegen Al-Shabaab, evenals dat hij minstens weet zou hebben van de aanvallen op 11 en 18 juni 2020 door Al-Shabaab op de overheidsbasis in Ambareso. Dat verzoeker geen gewag heeft gemaakt van deze aanvallen, doch pas wanneer de *protection officer* uitdrukkelijk melding hiervan maakt, stelt dat het mogelijk is dat er gevechten waren in deze periode, ondergraaft de geloofwaardigheid van zijn verklaringen. Gevraagd of hij iets herinnert van deze gevechten, stelt verzoeker vervolgens dat het mogelijk is dat zij voor deze gevechten uit de stad zijn gegaan (zie NPO, p. 29-30). Zoals de commissaris-generaal terecht stelde, was verzoeker op het moment van deze gevechten – rekening houdend met de leeftijdsbepaling – reeds meerderjarig, zodat kan worden verwacht dat hij deze incidenten zelf zou vermelden en dat hij tevens zou weten of hij voor deze gevechten tezamen met zijn gezin naar het platteland zou zijn gevlucht. Ook wat betreft zijn verklaringen omtrent het al dan niet bestaan van een overheidsbasis of militair kamp in de buurt van Ambareso, evenals de precieze locatie van een checkpoint van de overheid, verwijst de Raad naar de pertinente motieven in de bestreden beslissing, waartegen verzoeker geen dienstige argumenten inbrengt.

4.1.6. Inzake de geografische kennis van Ambareso en de omliggende regio, stelt verzoeker dat hij duidelijk heeft aangegeven dat hij moeite heeft met oriëntatie en dat hij zijn dorp nooit heeft verlaten. Hiermee kan hij evenwel niet uitklaren waarom hij eerst tweemaal duidelijk aangeeft dat de stad Barawe ten noorden – en de kant van de zonsopgang – ligt, waarna hij vervolgens plots op het einde van zijn persoonlijk onderhoud aangeeft dat hij zich heeft vergist en dat de stad Barawe ten zuiden van Ambareso ligt. Er werd bij het persoonlijk onderhoud rekening gehouden met verzoekers oriëntatie vermogen, waarbij hij werd gevraagd om Barawe te situeren, los van de windrichtingen, maar aan de hand van de zonnestand en “als je in Ambareso staat met jouw gezicht naar Barawe” (zie NPO, p. 16). Verzoeker heeft hier duidelijk en zonder voorbehoud op geantwoord, waarbij kan worden verwacht dat dit verschaft antwoord dan ook overeenstemt met de objectieve landeninformatie, *quod non in casu*. Dat verzoeker op het einde van zijn persoonlijk onderhoud – zonder uitdrukkelijke aanleiding hiertoe – plots aangeeft dat hij zich heeft vergist in zijn verklaringen, werkt het vermoeden dat verzoeker bepaalde kennis heeft trachten in te studeren.

4.1.7. Door louter te stellen dat hij de route van de smokkelaar volgde, brengt verzoeker niets in tegen de vaststellingen dat: *“Het feit dat u verschillende Europese landen doorkruiste zonder er bescherming aan te vragen, met uitzondering van Polen (zie antwoord Dublin unit Polen d.d. 14/10/2022), getuigt van een gedrag dat onverenigbaar is met uw verklaarde dringende nood aan internationale bescherming. Immers, van een verzoeker om internationale bescherming, die beweert zijn land te zijn ontvlucht vanwege een gegronde vrees voor vervolging en een dringende nood te hebben aan internationale bescherming, kan redelijkerwijze worden aangenomen dat hij onmiddellijk bij aankomst in Europa of kort daarna, van wanneer hij daartoe de kans heeft, een verzoek om internationale bescherming zou indienen én de beslissing ervan afwacht. Dat u naliét dit te doen, getuigt niet van een ernstige en oprechte vrees voor vervolging in uw hoofd en vormt overeenkomstig artikel 48/6, § 4, d), van de Vreemdelingenwet een negatieve indicatie voor uw algehele geloofwaardigheid”*. De Raad benadrukt dat verzoeker meerderjarig was op het moment dat hij Somalië verliet, waarbij kan worden verwacht dat hij zich – ongeacht de uitgestippelde route – zou wenden tot asielinstanties van de door hem doorkruiste Europese landen, teneinde zo snel mogelijk bescherming te kunnen bekomen.

4.1.8. De Raad moet vaststellen dat verzoeker thans geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aanbrengt die een ander licht kunnen werpen op de asielmotieven. Verzoeker beperkt zich tot het herhalen van het asielaanvraag en het maken van persoonlijke vergoelijkingsen en excuses, maar laat na concrete en geobjectiveerde elementen aan te voeren die de conclusies in de bestreden beslissing kunnen weerleggen. Het louter volharden dat verzoeker omtrent bepaalde elementen wel antwoorden heeft verschaft, doet geen afbreuk aan de hierboven gedane vaststellingen en de vaststellingen in de bestreden beslissing. Verzoeker weerlegt dan ook geenszins de besluiten van de commissaris-generaal, die steun vinden in het administratief dossier, en op omstandige wijze worden uitgewerkt in de bestreden beslissing. Het betoog dat de commissaris-generaal geen rekening heeft gehouden met de persoonlijke omstandigheden waarin verzoeker zich bevond, vindt geen steun in de motieven van de bestreden beslissing.

4.1.9. De Raad acht bovenstaande vaststellingen voldoende opdat, in navolging van de commissaris-generaal, kan worden vastgesteld dat verzoeker niet aannemelijk heeft gemaakt afkomstig te zijn uit het dorp Ambareso, in het district Barawe, gelegen in de regio Lower Shabelle en dat *“Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde recente regio van herkomst in Somalië en uw situatie kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw asielaanvraag dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat voor uw komst naar België in Ambareso heeft verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens uw verklaringen in deze regio hebben voorgedaan. Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet”*.

4.2. De beoordeling in het licht van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet

4.2.1. Voor zover verzoeker zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op de aangevoerde asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen dienaangaande. Verzoeker toont niet aan dat hij in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4, § 2, a), en b), van de Vreemdelingenwet.

4.2.2. Aangezien verzoeker niet aannemelijk maakt dat hij afkomstig is uit het dorp Ambareso, in het district Barawe, gelegen in de regio Lower Shabelle in Somalië, maakt hij evenmin aannemelijk dat de afweging van het reële risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet dient te gebeuren ten opzichte van de situatie aldaar. Met betrekking tot de vraag of verzoeker bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, kan een loutere verwijzing naar een Somalische nationaliteit en naar een voorgehouden, maar niet aangetoonde regio van herkomst niet volstaan. Het is immers in de eerste plaats aan verzoeker om tijdens de asielprocedure zijn ware identiteit en herkomst aannemelijk te maken. De Raad kan slechts vaststellen dat verzoeker hierin manifest faalt. Het komt de Raad niet toe om te speculeren over de verblijfplaats van verzoeker voor de komst naar België, noch over het element of verzoeker afkomstig is uit een regio waar geen risico aanwezig is. De Raad kan hieruit enkel afleiden dat verzoeker zelf meent dat er in Somalië geen zwaarwegende gronden voorhanden zijn die erop wijzen dat hij bij een terugkeer naar dit land een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

4.3. Bovenstaande vaststellingen volstaan om te besluiten dat verzoeker niet als vluchteling kan worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

4.4. Uit het voorgaande blijkt dat verzoeker niet aannemelijk maakt dat de commissaris-generaal op basis van een niet correcte feitenvinding of op kennelijk onredelijke wijze tot de bestreden beslissing is gekomen. De schending van de materiële motiveringsplicht kan niet worden aangenomen.

4.5. Een schending van het redelijkheidsbeginsel kan niet worden volgehouden, aangezien de bestreden beslissing niet in kennelijke wanverhouding staat tot de motieven waarop deze is gebaseerd. De motieven zijn deugdelijk en vinden steun in het administratief dossier.

4.6. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal. De overige aangevoerde schendingen kunnen, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftien mei tweeduizend vijftientig door:

N. DENIES, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

V. LAUDUS, toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

V. LAUDUS

N. DENIES